

Ivan Milidrag, dipl. ing. stroj. (1953. – 2015.)

Sve prijatelje, kolege, znance i poznanike teško je pogodila vijest da među nama više nema druželjubivog i dragog Ivana Milidraga, dipl. ing. stroj. Otišao je nakon duge i teške bolesti koja ga je u kratko vrijeme bila potpuno iscrpila. Zauvijek nas je napustio čovjek čije ga je prezime u cijelosti opisivalo. Naime svima je zaista bio i mio i drag te su ga svi koji su ga poznavali neobično voljeli. Iako po profesiji strojar-ski inženjer, cijeli je svoj radni vijek proveo među građevinarima, pa su ga posvuda doživljavali kao nekog vrlo poznatog i bliskog.

Ivan Milidrag rođen je 12. kolovoza 1953. u Vinkovcima, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu upisao je 1975., a diplomirao je 1980. i odmah počeo raditi u IGP-u *Graditelj*, u sektoru *Mehanizacije*. Potom je prešao u ondašnji OOUR *Vibrobeton* na radno mjesto voditelja sektora *Mehanizacije*. Tamo je radio sve do nove reorganizacije kada je formiran OOUR *Građenje*, da bi nakon dvije godine prešao raditi u sektoru *Transporta* gdje je vodio održavanje strojeva i vozila. Potom se početkom rujna 1990. vratio u sada samostalni *Vibrobeton*. Nedugo se potom kao dragovoljac uključio u Domovinski rat, u kojemu je sudjelovao do lipnja 1992. Nakon povratka iz rata nastavio je raditi u *Vibrobetonu* d.d. na mjestu voditelja montaže te je sudjelovao u gradnji vrlo složenih i zahtjevnih građevina koje su izgrađene armiranobetonskim predgotovljenim elementima. U *Vibrobetonu* radio je sve do 30. travnja 1995. kada je s Marijom Sojčić, dipl. ing. građ., i Željkom Majstorovićem, dipl. ing. građ., osnovao tvrtku *Eurco* d.d.

U tvrtki *Eurco*, koja se specijalizirala za rušenje građevina širom Hrvatske, bio je član Nadzornog odbora i aktivno uključen u cjelokupno upravljanje. Posebice je bio zadužen za poslove rušenja pa je vodio

mnoge radove na rušenjima najsloženijih građevina poput Koksare u Bakru, 250 m visokog armiranobetonskog dimnjaka u Bakru, Tvornice ferolegura u Šibeniku i dijelova građevina u *Dalmacijacementu*. Također, bio je uključen u sve najveće projekte te renomirane tvrtke i uvijek bi uskakao kada bi se pojavio neki problem.

Ivan Milidrag bio je redoviti i vrlo aktivni član Društva arhitektonskih i građevinskih inženjera i tehničara (DAGIT-a) Vinkovci od 1986. godine, a u dva je navrata obnašao i dužnost potpredsjednika. Bio je to i u ratnim vremenima (od 1992. do 1995.) kada se članstvo DAGIT-a zbog stalnih ratnih opasnosti gotovo raspalo i kada je djelovanje bilo znatno otežano. Poslije je ponovno bio potpredsjednik, i to u više mandata (od 2001. do 2014.). Bio je vrlo cijenjeni i istaknuti član Društva koji je svojim radom kroz cijelo razdoblje svog članstva pridonio njegovu ukupnom razvoju i poticanju novih članova na uključivanje u rad. Puno je pomagao Društvu, posebice u ostvarivanju brojnih aktivnosti koje su se provodile. Ostatak će zapamćen kao nezaobilazni član gotovo svih stručnih

putovanjana kojima je svojom veselošću i druželjubivošću znatno pridonosio općoj atmosferi. Također, bio je jedan od autora znaka DAGIT-a Vinkovci.

Osobito će ostati zapamćena njegova uključenost u cjeloživotno obrazovanje jer je, iako na to nije bio obvezan, bio sudionik gotovo svih stručnih seminara što ih je DAGIT organizirao, ali rado se uključivao i u velike znanstvene i stručne skupove i u drugim sredinama, posebice u Osijeku i Zagrebu. Tako je svojedobno bio osposobljen i za internog auditora sustava kvalitete ISO 9001. Od 2011. bio je član Hrvatske udruge energetskih certifikatora s ovlastima za energetske preglede i certificiranje zgrada s jednostavnim tehničkim sustavom.

Mnogi znaju da je bio uključen i u brojne humanitarne akcije i programe, čak je mnoge i potaknuo, ali to nije nigdje isticao. Radio je to samo iz osobnog zadovoljstva i potrebe.

Na tužnom ispračaju ing. Ivana Milidraga početkom lipnja na groblju u Vinkovcima s njim su se iskrenim i potresnim riječima oprostili prijatelji i najbliži suradnici. I oni su se prisjetili lijepih zajedničkih trenutaka u kojima su dijelili zadovoljstvo i sreću nakon uspješno ugovorenog ili dobro obavljenog posla te zajedničkih putovanja i obilazaka sajmova. Posebice će ga pamtili kao dobrog inženjera i suradnika koji je bio vrlo zahtjevan, ali istodobno pravedan. Bio je čovjek profinjenih manira i uljuđenog ponašanja, ali i veseljak i bečar kojega su svi voljeli od srca. Mnogi su mu vječno zahvalni na dobroti i prijateljstvu koje im je poklonio i na svemu što ih je naučio.

Uspomena na Ivana Milidraga ostatak će zauvijek u sjećanjima njegovih prijatelja, kolega i znanaca. Posebice će ostati zapamćen po svojoj dobroti i brizi koju je ne-sebično poklanjao svojoj obitelji, supruzi, sinovima i unuku, ali i svim svojim prijateljima i suradnicima.